

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A csapdába ejtett elemző**

1. A nagy A-moll blackout

Molnár Ildikó

Miközben a szuterén dohos sötétjében lassan szivárgott a gáz, a második emeleten Radó Károly, alias Karesz elérkezettnek látta az időt a nagy visszatérésre. Éjjel kettő elmúlt, a rockistenek pedig köztudottan nem ismernek munkarendet. Karesz a hajdani dicsőségét idéző, óriási Marshall erősítőjét – amit a gyanútlan Sipos Bendi kriptobányász hálózatára kötött rá pofátlanul – maximális hangerőre tekerte, majd egyetlen teátrális A-moll akkordot csapott ki a gitárján.

A válasz nem a várt tapsvihar volt, hanem egy robbanásszerű szikraeső a folyosói biztosítéktáblából. A Vászoly utca 6. előregedett elektromos rendszere megadta magát, és az egész épület mély, vaksötét káoszba zuhant. Karesz erősítője halkan sercegett, majd kilehelte a lelkét, miközben a lépcsőházban azonnal elszabadult a pokol.

– R egyenlő U per I, ti szerencsétlen műveletlenek! Tesla forog a sírjában! – üvöltötte Dr. Bordás András az ajtajából, miközben zseblámpájával ádázul hadonászott a sötétben. Dániel, aki épp a telefonján kapott névtelen fenyegetéstől remegett a bezárt ajtajai mögött, kétségbeesetten rontott ki a folyosóra. Gábor a szívére szorított kézzel, Enci pedig egy seprűnyéllel a kezében csatlakozott hozzá: lincshangulatban indultak meg Karesz lakása felé.

Lent a lépcsőfordulóban Lugosi Jenő rettegve próbált kiénekelni egy magas C-t a pánik ellen, Erika szűkölve bújt el a korlát mögött, míg Fekete Zoltán ma esti megszokott ellenőrző körútja hirtelen egy vaksötét akadálypályává vált.

2. Képernyő mögötti csapda

Kardos Gábor

Dániel a bezárt ajtónak támasztotta a hátát, miközben tüdeje zihálva küzdött a sűrű, fojtogató levegővel. A sötét előszobában csupán a telefon kijelzőjének hideg, kékes fénye világította meg döbbent vonásait. „A rendszer nem felejt, Dániel. Látjuk, mit töröltél a szerverről.” Az üzenet szavai késszúrásként hatoltak a tudatába. A tegnap esti meggondolatlan döntés – a kényes digitális állományok végleges megsemmisítése – nem maradt észrevétlen.

Kényszeresen nyomkodta a kijelzőt, hátha az ismeretlen szám mögött felbukkan egy nyom, de a képernyő néma maradt. A szorongás jéghideg hullámként áradt szét a tagjaiban. Minden apró zaj, a hűtő halk zúgása vagy a szomszédos bányászgépek monoton vibrálása most a nyomon követhetőség fenyegető bizonyítékává vált.

Odakint, a folyosó visszhangos csendjében Bálint nehéz léptei koppantak. Enci ijedten szisszent fel, amikor Bálint éles, indulatos mozdulattal szorította magához a kabátja alá rejtett barna borítékot, szótlanul elutasítva a nő aggódó pillantását. A feszültség szinte kitapintható volt a szűk falak között.

Dániel az ablakhoz lépett, és a sötét udvarra pillantott. Az okostelefon ismét megrezzent a tenyerében. Rájött, hogy a felmondással nem kiszabadult a mókuskerékből, hanem egy sokkal veszélyesebb csapdába sétált be.

3. A törölt napló árnyéka

Péter Szikra

Dániel háttal a bejárati ajtónak támaszkodott, hallgatva a nehéz zár fémes kattánásának utórezgését. A retesz nem adott igazi biztonságot; a fémtokos faajtó túl vékony volt ahhoz, hogy kirekessze a Vászoly utca 6. folyosóin keringő mérgező gyanakvást. A telefon kijelzője alsó állásba kapcsolt a kezében, de a szeme előtt még ott lebegett a névtelen üzenet jéghideg mementója.

Tegnap éjjel kettőkor, amikor elküldte a felmondólevelét és végleg törölte a cég belső szerverének logfájljait, azt hitte, tiszta lappal léphet ki a mókuskerékből. A felhalmozódott hitelek és a digitális kiégés fojtogató szorítása hajszolta bele abba a kétségbeesett lépésbe. Most azonban, ahogy az asztalon álló monitor kék fénye megvilágította a fizetési felszólítások sárgálló halmát, rájött: a tegnap esti titkával nem elvágta a kötelkeket, hanem szorosabbra húzta a hurkot.

Remegő ujjal nyitotta meg újra az encrypted felületet. A kijelző sarkában egy ismeretlen IP-címről érkező adatcsomag villant fel, megerősítve a szörnyű sejtést: a törlés nem volt tökéletes, valaki nyomot követett. Odakint, a lépcsőházban Dr. Balog Henrik kimért, lassú léptei visszhangoztak a betonon, ahogy az ügyvéd a maga hideg számításával méregette a ház falai között lappangó adósságokat. Dániel gyomra görcsbe rándult. Ha a tegnapi éjszaka nyomai napvilágra kerülnek, a lebukás nemcsak a karrierje végét

jelenti, hanem a végső anyagi összeomlást is.

4. A csapdába ejtett elemző

Kata Szikra

Dániel nem tehetett mást, lenyomta a laptop billentyűzetén a belépési parancsot, miközben a tenyere nedves nyomot hagyott a műanyag felületen. A képernyőn feltároló kódkészlet nem a cég adatbázisából származott: egyetlen sornyi szöveg állt a sötét háttér előtt, frissen beérkezve: „Tudjuk, mit töröltél éjfélkor. A szerver logjai nálunk vannak.”

A hideg verejték elöntötte a tarkóját. A folyosóról ekkor halk kopogás hallatszott, de nem a megszokott, türelmetlen lakói dörömbölés, hanem ritmikus, kimért koppanások. Dániel kényszeresen a kukucskálóhoz lépett, és lélegzetét visszafojtva pillantott ki a sötétedő lépcsőházba.

Dr. Balog Henrik állt a szomszédos ajtó előtt, bőrmappájával a kezében, de a szeme sarkából a másodiki emeleti folyosó sötét szegleteit pásztázta. Dániel hátrált egy lépést, és megragadta a telefonját, amin szinte azonos másodpercben egy újabb értesítés villant fel. A névtelen zsaroló nem pénzt kért először, hanem hozzáférést a ház belső elektromos rendszereinek hálózati adataihoz.

Miközben a kijelző kék fénye megvilágította feszült arcát, a lépcsőházból elhaladó léptek zajában elcsípte Székely Ricsi halk nevetését, aki épp egy karton csempészett öblítővel igyekezett lefelé, félvállról megjegyezve valamit Enikő elhagyott táskájáról meg a földszinti pletykákról. Dániel nem törődött a szomszédok zsongásával; tudta, hogy ha nem reagál öt percen belül az üzenetre, a törölt fájlok másolata megérkezik a volt cége biztonsági osztályára.